

Сенте са израђених преко 4.300 књижних листића. У данашње, пиратско и дигитално време, када је могуће израдити вишедимензионалне, холограмске и анимирани екслибрисе, верни „чувари ватре“ екслибризма су Часлав Оцић, Богдан Т. Станојев, Растко Ђирић и Душан Салатић (*Екслибрис грушића Војводине*).

Каталог ауторке Лидије Мустеданагић доноси библиографију текстова о екслибрису, том изузетно занимљивом „жанру“. За потребе изложбене поставке, екслибриси су позајмљени из Библиотеке Матице српске, *Екслибрис грушића Београд*, *Балканкулти фондације*, као и од приватних колекционара.

Нови журнал, Њујорк

(Новый журнал)

Новый журнал год. 69, бр. 259. Главни редактор Марина Адамович. Њу-Йорк, 2010.

Овај угледни часопис покренут је у Њујорку 1942. године у издању Руске дијаспоре, и ове године обележава пуних седамдесет година излажења. У његовом настајању непосредно је учествовао Иван Буњин, уз осниваче Марка Алданова и Ивана Цетлина. Поред Ивана Буњина, за њега везујемо имена и других руских нобеловаца: А. Солжењицина, И. Бродског, као и имена прозних писаца, песника, филозофа, уметника и политичких радника В. Набокова, Г. Адамовича, Г. Иванова, Б. Зајцева, А. Толстоја, Н. Берберове, Г. Газданова и др. На страницама *Новой журнале* по први пут су били објављени, нашим читаоцима познати, *Тавни дрвореди* И. Буњина, делови из *Доктора Живата* Пастернака, *Приче са Колиме* В. Шаламова... Уз свесрдну помоћ овог часописа, својевремено је у оквиру Columbia University, New York, био основан познати Бахметевски архив. Данас се *Нови журнал* дистрибуира у Северној Америци, Европи, Јапану и Аустралији. Њега добијају сви важнији универзитети и библиотеке у свету.

Часопис објављује савремену књижевност Русије и руске дијаспоре, савремену руску поезију, необјављене радове класика руске књижевности, историјско-књижевне радове посвећене различитим аспектима културне и књижевне историје Русије и руске дијаспоре, укључујући велики број материјала архивске грађе, радове из теорије књижевности и руског језика, чланке, рецензије, интервјуе посвећене савременој руској књижевности, у том смислу опширне кварталне библиографске приказе.

Тематски 259. број часописа посвећен је руској емиграцији у Србији (Југославији). Изашао је у јуну 2010. уз материјалну подршку Фонда „Русский мир“, Русија, Фонда содействия кадетским корпусам им. Алексея

Йордана и Асоцијације руских племића у Америци (RNA), САД.

На првим страницама часописа читаоцима се обраћа А. В. Конузин, амбасадор Руске Федерације у Републици Србији, затим следи интервју с престолонаследником Србије и Југославије Александром II Карађорђевићем.

У тематском делу *Проза и поезија* читамо стихове Александра Петрова, Матије Бећковића, Дејане Николић, прозу Ирине Антанасијевић, „Приче народа света“, сећања Јевгенија Кожокина на Београд, сведочење о бомбардовању Београда 1999. године.

У сегменту *Сећања и документи* Александар А. Данилевски из свог истраживачког рада даје прилог о Михаилу Ивањикову, уз избор прозе Ивањикова, настале у Београду.

Најобимније поглавље у часопису посвећено је *Историји, култури и религији* руских емиграната у Србији. Прилог „Живот руских емиграната у Србији“ дао је, у више поглавља, Алексеј Арсењев из Новог Сада, један од најзначајнијих истраживача руске емиграције с почетка XX века; Ростислав Полчанинов пише о руској емиграцији у Сарајеву („Ми, Сарајлије“), који од 1951. године живи у САД; А. Б. Сергејевски даје прилог о руском соколству у Југославији; Несиба Палибрк-Сукић, „Руски споменици у Панчеву“. Зорислав Паунковић, историчар књижевности, књижевни критичар, преводилац, главни уредник часописа за руску културу и књижевност *Руски алманах* (излази у Београду), приложио је текст о Конгресу руских писаца и новинара који је у Београду одржан 1928. године.

Александар Петров даје приказ часописа за политику, културу и економију Русије, *Руски архив*, који је на српском језику у Београду излазио од 1928. до 1937.

године. Руским кадетима и кадетским корпусима у Србији посвећено је више текстова: „Руски кадетски корпуси у Србији“, Павел Барковец; разговор на ову тему с Валентином Николајевичем Мантулиним, који је рођен у Србији, води главна уредница часописа Марина Адамович. Текст је објављен под насловом „Кадет, то је осећање у души“. Кнез Владимир Кирилович Голицин указао је посебно поштовање и захвалност српском народу, рекавши да сваки руски емигрант који је васпитан у Југославији, с љубављу се сећа ове земље, захвалан је српском краљу и народу на топлем пријему.

Следе сећања руских емиграната на детињство проведено у Србији. Колтипин Петар Николајевич, први Рус који је поднео кандидатуру за члана Конгреса (САД), сећа се свог детињства у Србији, „Детињство у Србији“ (разговор води М. Адамович). Анастасија Аркадијевна Бартиш и Георгиј Александрович Всеволодович такође

дају прилоге о својим сећањима на детињство проведено у Србији, (разговор води Вероника Гашурова, позната америчка уметница).

На крају следи прилог о руској црквеној емиграцији у Југославији. Једна од најзначајнијих институција руских избеглица у Краљевини Југославији била је, од 1921. године, Руска православна загранична црква са седиштем у Сремским Карловцима. Прилог даје Михаил Шкаровски („Руска црквена емиграција у Југославији“), Алексеј Арсењев, „Допринос избеглица из Русије хорској уметности и црквеном певању“, и на крају, овај тематски број *Новой журнале* завршава се текстом Андреја Тарасјева, председника Друштва за очување спомена на Русе у Србији, „Руски црквени хорови и регенти у Београду“ од 1920. до 1970. године.

Несиба Палибрк-Сукић

Scandinavian Public Library Quarterly

Scandinavian Public Library Quarterly. Volume 44, no. 4. Editor in chief Barbro Wigell-Ryynänen, coeditors Jonna Holmgaard Larsen, Tertit Knudsen and Mats Hansson. Norway: National Library of Norway; Denmark: Danish Agency for Libraries and Media; Sweden: Swedish Arts Council; Finland: Ministry of Education and Culture; Nordic Public Library Authorities, 2011.



Финско Министарство просвете и културе је било одговорно за издавање *Scandinavian Public Library Quarterly* од 2006. године. Наредних пет година издавач часописа ће бити Национална библиотека Шведске, а часопис мења име у *Scandinavian Library Quarterly*. Тема последњег броја су е-књиге, нова библиотечка грађа која се нуди корисницима.

О новом концепту „отворене библиотеке“, пројекта који је већ имплементиран у 80 библиотека у Данској пише Jens Thorhauge, генерални директор Агенције за библиотеке и медије Данске. Идеја је да библиотеке буду доступне корисницима 24 часа и тако превладају ограничено радно време ових установа. О „деликатном балансу између позајмице и продаје“ е-књига, потреби, могућностима и проблемима увођења новог сервиса библиотека – позајмице електронских издања говоре Jakob Heide Petersen (Данска), Dag Erlend

Lohne Mohn (Норвешка) и професор Joacim Hansson (Шведска). Реалистичким сценаријима који се тичу позајмице електронских књига баве се Bo Fristed (Данска), Rickard Carlsson (Шведска) и Virva Nousiainen-Hiiri (Финска).

О једном од светски најпознатијих примера како библиотеке могу да допринесу очувању културе и традиције националних мањина пише др Jeffrey W. Hancks из Илиноиса (САД). Реч је о данском систему јавних библиотека (The Danish Central Library for South Schleswig) чије је седиште у Немачкој и намењен је етничким Данцима који живе у Немачкој дуж граница ове две земље. *Скандинавске иречице*, избор из написа о активности библиотека северних земаља и у овом броју бира Päivi Jokitalo која има звање које, не без тешкоћа, преводимо као слободни специјалиста у области библиотекарства (Freelance Library Specialist).